

РЕШЕНИЕ

№ 3417

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2901** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по подадена жалба от „Асоциация на българската авиационна индустрия“ със седалище и адрес на управление [населено място], р-н С., Летище С., [жилищен адрес] представлявана от Т. И. – председател на Управителния съвет срещу решение № 50-01-1/07.03.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ - Х. Щ., с което на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 вр. чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, пред. второ от ЗДОИ се отказва предоставянето на достъп до информация.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като изложените правни аргументи в него противоречат на цитираните разпоредби от закона, както и на целите му. Излагат се подробни доводи за липсата на посочените основания за отказ в обжалваното решение.

Ответникът - главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ - Х. Щ., в постъпил по делото отговор изразява становище за неоснователност на жалбата, като излага за това съответните аргументи.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. В. В.-П., поддържа жалбата и претендира разности.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление за достъп до обществена информация с рег. № 50-01-1/22.02.2023 г. по описа на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД „Г.“) жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен последния доклад от инспекцията на Агенцията за авиационна безопасност на ГД „Г.“. С решение № 50-01-1/07.03.2023 г. Главния директор на ГД „Г.“ е отказал предоставянето на доклада на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 вр. чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, пред. второ от ЗДОИ. В мотивите към решението си органът е посочил, че инспекцията е извършена от Европейската агенция за авиационна безопасност (EASA) на основание Регламент за изпълнение (ЕС) № 628/2013 на Комисията от 28 юни 2013 година относно работните методи на EASA за провеждане на стандартизационни инспекции и контрол на прилагането на правилата, определени в Регламент № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/2006 на Комисията. Въз основа на този факт административният орган е приел, че в случая е приложимо изключението, предвидено в нормата на чл. 4, ал. 1, предл. второ от ЗДОИ, съгласно която „всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация“. Посочено е, че Регламентът за изпълнение (ЕС) № 628/2013 (Регламента) предвижда специален ред за предоставяне на докладите на EASA, като са посочени текстовете на чл. 21, т. 1 от Регламента, съгласно който „когато информацията, съдържаща се в доклада за инспекцията, засяга предприятие или група от предприятия, намиращи се под надзор относно безопасността, упражняван от трета държава, и попада в обхвата на прилагане на споразумение на Съюза, сключено в съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 216/2008, тази информация се предоставя на третата държава като страна по това споразумение съгласно неговите съответни разпоредби“, както и чл. 16, т. 7 от Регламента, който предвижда окончателният доклад да се адресира до проверявания компетентен орган и до Комисията, която впоследствие може да изпрати този доклад на съответната държава-членка и на други компетентни органи, ако е уместно.

Отделно от това административният орган се е позовал и на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, който позволява ограничаването на достъпа до служебна информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Посочено е, че докладът на EASA е елемент от цялостния процес за провеждане на стандартизационни инспекции и контрол, извършвани по реда на Регламента, като документът, до който се иска достъп, се издава във фазата на докладването, уредена в чл. 16 от Регламента. Този доклад имал констативен характер и можел да бъде квалифициран като акт на орган, който няма самостоятелно значение. Актовете, с които приключвали процедурите били посочени в чл. 17 от Регламента, озаглавен „Проследяване и приключване на констатациите“.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок

срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Няма спор между страните за качеството на ответника на задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“. В случая жалбоподателят (А. на българската авиационна индустрия) е пожелал да се запознае с последния доклад от инспекцията на Агенцията за авиационна безопасност на ГД „Г.“, с оглед съставяне на мнение относно спазването на законодателството, засягащо авиационната безопасност от страна на ГД „Г.“.

Предвид така установената фактическа обстановка неправилен е изводът на административния орган за наличие на основание за приложение на изключението, предвидено в чл. 4, ал. 1, предл. второ от ЗДОИ. В цитираните от органа разпоредби, а именно чл. 21, т. 1 и чл. 16, т. 7 от Регламента, не е уреден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информация, съдържаща се в доклада за инспекцията. Съдържанието на разпоредбите регламентира единствено предоставянето на информация на „трета държава“, както и изпращането на доклада на „проверявания компетентен орган“. В случая проверяваният компетентен орган е ГД „Г.“, комуто резултатите от инспекцията са изпратени. От там насетне, обществените отношения, свързани с правото на достъп до информацията, съдържаща се в него, следва да се развиват по реда, предвиден в ЗДОИ.

Не е правилен и изводът на органа, че исканият доклад не представлява окончателен

акт и няма самостоятелно значение по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. За да е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, за постановяване на отказ не е достатъчно информацията да е подготвителна и да няма самостоятелно значение, но е необходимо и да не е налице надделяващ обществен интерес. Следователно, постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация, на основание този текст от закона, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието „надделяващ обществен интерес“ дадено в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв.

В конкретният случай, в оспореното решение липсват изложени мотиви относно това - налице ли е или не надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация. По този начин се препятства извършването на преценка за наличие на такива интереси, съответно доколкото се налага ограничаване на правото на свободен достъп до обществена информация. Доколкото разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ не поставя условие тази преценка да бъде извършена само при позоваване на наличието на такъв интерес от страна на заявителя и предвид задължението на органа да постанови акта си при спазване на задължението си по чл. 35 от АПК, то за административния орган е налице задължение да обсъди липсата и наличието на надделяващ обществен интерес, независимо дали заявителят се е позовал на цитирания текст. Липсата на конкретно изложени фактически основания, които да са съотносими към посоченото правно основание за издаване на административният акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

Отделно от това, следва да се посочи, че не е правилно заключението на адм. орган за това, че исканата информация, съдържаща се в доклада, няма самостоятелно значение, а актовете, с които приключвали процедурите били посочени в чл. 17 от Регламента, озаглавен „Проследяване и приключване на констатациите“. Напротив, във фазата на докладване, уредена в чл. 16 от Регламента, се издава окончателният доклад, който се изпраща на проверявания компетентен орган (арг. т. 5 и т. 7 на чл. 16). В чл. 17 от Регламента се урежда процедурата за отстраняване на несъответствия, констатирани в доклада от компетентния орган, като тя не предвижда изготвянето на нов доклад, който да замества окончателния, а единствено коригиращи действия, които следва да бъдат съгласувани с Агенцията.

След като ответникът е задължен субект по ЗДОИ и исканата информация е обществена и не са налице предпоставки за ограничаване достъпа до последната, ответникът дължи предоставянето ѝ.

Предвид изложеното отказът на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ - Х. Щ., съдържащ се в решение № 50-01-1/07.03.2023 г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, видно от който жалбоподателят е заплатил на адвокатско дружество „П. и Ко“ възнаграждение за представителство по настоящото дело в размер на 250 лева. Като сдружение с нестопанска цел, жалбоподателят е заплатил и държавна такса по делото в размер на десет лева. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на „Асоциация на

българската авиационна индустрия“ сумата от 260 лева, представляваща сторени по делото разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 50-01-1/07.03.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ - Х. Щ., с което на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 вр. чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, пред. второ от ЗДОИ се отказва предоставянето на достъп до информация въз основа на заявление с рег. № 50-01-1/22.02.2023 г.

ВРЪЩА административната преписка на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ - Х. Щ. за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на Сдружение „Асоциация на българската авиационна индустрия“ ЕИК[ЕИК] сумата от 260 лева разноски по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: